

972

שבט תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ח **4 חלק**

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְד לְלִמּוּד דְּף זֵהר
וּמְצַטְרֵף ל־250,000 לִזְמַנֵּי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֵּהר!!!

על כן כל אדם מו"ר, ראש ישיבה, רב עיר,
רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של
דף היומי, מלמד, יקח בחשבון איזה נחת
רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל
את עם ישראל מכל הצרות בלמודו זוהר
הקדוש דף היומי דקה אחת עם הצבור.

תְּפִלָּה קִצְרָה לְאוֹמְרָה קֶדֶם הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לְיַחְדָּא שְׁם יו"ד ק"י
בְּוַא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגְנֵי אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כֹּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקִּשְׁר
עֲצָמֵי בְּלִמּוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כֹּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַתְּנוּבִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּרַחֲמֵי לְעִשׂוֹת נַחַת רִיחַ לְיוֹצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רַצוֹן בְּרַאנֵנוּ, וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרַי הַזֵּהר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וְיֵהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פעמים], (סוד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברים של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ט"ו

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישרות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

עליהם שיבואו וישתנו ויעשו כרצונם שנאמר "לעשות כרצון איש ואיש", מי שירצה יבוא, ומי שלא ירצה לא יבוא, כדי שלא יהא פתחון פה למדה"ד לומר בעל כרחם הביאום.

עמד מרדכי ומיחה בידם. הניחו דברי מרדכי והלכו לאותו משתה י"ח אלף ותקמ"ד, עמד השטן והשטין עליהם ואמר לפני הקב"ה רבש"ע עד מתי אתה תדבק באומה זו שהם מפרישים עצמם ממך, אבד אותם בזמן הזה, אמר לו ותורה מה תהא עליה, אמר ליה רבש"ע תסתפק בעליונים, אף הקב"ה השוה דעתו באותה שעה, אמר הקב"ה אומה זו שבשכילה רבות אנחותי בכל יום אשביתה מאנוש זכרם, מיד אמר הקב"ה הביאו לי אגרות ואכתוב עליהם כליה, מיד הלך השטן להביא מגילה, כשראתה התורה כך יצאת לפניו בבגדי אלמנות ונתנה קולה בבכי, ולקול בכייתה צעקו מה"ש, שנאמר הן אראלים צעקו חוצה, אם ישראל בטלים אנו למה צריכין בעולם, כיון ששמעו חמה ולבנה כך חגרו שקים ונתנו קולם בבכי, שנאמר "שמש וירח קדרו", שמים וארץ נתאבלו שנאמר "אלביש שמים קדרות", [עמד אליהן] ואמר יבטלו ישראל שיחזרו ממקום למקום ללמוד תורה ומשתעבדים על השבת ועל המילה ועל המצות, מיד רץ אליהו ז"ל בבהלה אל צדיקי עולם ואל נביאים הראשונים, ואמר להם שמים וארץ וכל צבא השמים בוכים במר נפש וכל העולם כולו אחזתו חיל כיוולדה

ואתם יושבים ודוממים, אמרו לו מפני מה, אמר להם מפני שאכלו ושתו ממשתה אחשורש והושלמו ישראל לטבח ולמחות שמים מן העולם, אמר משה לאליהו כלום יש אדם כשר בדור, אמר לו יש אדם אחד בהם ומרדכי שמו*. — *[(הערת המעתיק) י"ל דנקרא אדם כשר מפני שמיחה כדאי' בגמרא ע"ז (דף ד.) שצדיק גמור שאינו מוחה הוי כצדיק שאינו גמור. והסנהדרין היו שם ולא מיחו, ומרדכי מיחה ע"כ נקרא רק הוא אדם כשר צדיק גמור שלא נתפס בעוונם]. אמר לו הודיעו שיעמוד הוא משם ואנחנו מכאן בתפלה ותחנונים, אמר לו רועה נאמן כבר כתבו אגרות של כליה על צאנך וכבר היא חתומה, מיד א"ל משה לאבות העולם אם בטיט היא חתומה רחמים נשמעים, ואם בדם היא חתומה מה שהיה יהיה, מיד בא אליהו ז"ל אצל מרדכי והודיעו, ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, מה עשה מרדכי, קבץ את כל תינוקות של בית רבן ועינה אותם מלחם ומים והלבישם שקים והושיבם על אפר והיה צווח וכוכה עמהם ביום ובלילה, והמן נתיעץ באוהביו. (ילקוט מגילה עה"פ בלילה ההוא נדדה שנת המלך).

לט. נח קיבל שכרו על שהיה עומד ומוחה ברבים מאה ועשרים שנה. מה שכרו של נח שהי' עומד ומוחה ברבים כל אותן מאה ועשרים שנה עד שלא בא המבול, לפיכך העיד עליו התורה נח איש צדיק תמים עכ"ל. (תנא דבי אליהו זוטא כ"ב)

מהלך וקורא" וכו' עד שהגיע לארץ כנען שנאמר "ויקרא שם בשם ד' אל עולם" וז"ל: אמר אברהם ותמה אני שהרי היו שם שם ועבר איך לא היו מוחין ואפשר כי מוחין היו ולא אירע להם שישברו את צלמיהם לפי שהיו מתחבאים מהם, עד שבא אברהם ושבר צלמי אביו עכ"ל. (ועיין לעיל אות יט - כ).

שיטת המגדל עוז במחאת שם ועבר. ובמגדול עוז כתב וז"ל: ואני אומר איך היו בני דורן מתחבאין מהן והי' שם המלך הנקרא נמרוד לפי שהמריד בני דורו והי' עושין ביד רמה ואז הוחל לקרוא בשם ה' וכפי תרגומו ואמרו וז"ל שהי' מכריזין עליהן למכרן בא וראה כי אפי' ישראל שקבלו התורה כשפרצו ופרקו עול בימי אחאב ומנשה ושאר הרשעים היו עושים ביד רמה ולא הי' שומעין מן הנביאים והצדיקים אשר ביניהם ואעפ"י שהיו ערבים זה בזה ולא הי' מתחבאי' מהם וכ"ש באותו זמן אלא וודאי אין צורך לדחוק עצמנו אלא נאמר שהי' מוחים בקרובים שלהם ומלמדי' בבתי מדרשות לבאין לשמשן כדרך ששימשן יעקב אבינו ע"ה, אבל לא מסרו עצמן להריגה כאברהם אבינו ע"ה שייחד עצמו לנפשו ושילם אותו כראשו ועל כן ניתן חסד לאברהם תולדות השמים והארץ עכ"ל.

מג. אם אתה רואה בבית חבירך דבר מגונה תהא מוחה בידם. בני, הוי זהיר בבית שאתה רגיל לכנס, ותראה נוהגים בתוכה דבר מגונה - תהא מוחה בידם, ואל תחניף, שהקולר תלוי בצוארך,

מ. מלבד עצם חיוב המחאה הרי מי שאינו מוחה מביא תקלה לטעות שהדבר מותר כדברי המאירי וזה לשון המאירי שבת (דף כ"ט), כל ת"ח שרואה באחד שהוא עושה שלא כהוגן והוא יודע בעצמו שבידו למחות ואינו מוחה גורם תקלה לעולם. וכל שכן בדברים הקרובים לטעות שאדם נעזר (מל' עזר) אחר כן בעשייתן מצד שכבר עשוהו לפניו ולא מיחו. ע"ש כל הענין.

מא. אחד מהדברים שלפי גודל החטא אין הקדוש ברוך הוא מספיק בידו לעשות תשובה הוא, מי שאפשר בידו למחות ולא מיחה כדברי הרמב"ם. זה לשון הרמב"ם בהלכות תשובה, כ"ד דברים מעכבין את התשובה, ארבע מהן עון גדול והעושה אחד מהן אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, ואלו הן: (א) המחטיא את הרבים, ובכלל עון זה המעכב את הרבים מלעשות מצוה.

(ב) והמטה את חבירו מדרך טובה לרעה כגון מסית ומדיח. (ג) הרואה בנו יוצא לתרבות רעה ואינו מוחה בידו, הואיל ובנו ברשותו אילו מיחה בו היה פורש ונמצא כמחטיאו, ובכלל עון זה כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיחה אלא יניחם בכשלונם. (ד) והאומר אחטא ואשוב ובכלל זה האומר אחטא ויום כפורים מכפר עכ"ל. (רמב"ם הלכות תשובה פרק ד. הלכה א)

מב. שם ועבר מיחו באנשי דורם. בפרק ו' מהלכות עכו"ם כתב הראב"ד כ' "והי'

כסבר' החולק עליו שלא ענש על הנסתר' לעולם. ונענשו על עכן משו' דהו ידעי ביה אשתו ובניו כדאיתא התם. מה תאמר הרי לא ידעו בו ישראל ונענשו. נראה לי לומר שלהיות ישראל שם כלם מקובצ' והיתה השגחת אלקינו יתברך דבקה בהן לעשות עמהם ניסים שלא על דרך הטבעי היה צריך שכלם יהיו צדיקים אמנם כשחטא אפילו אחד מהם הרי הם כמו הגוף שחלה א' מאיבריו שנאמר עליו חלה פלוני: [הערת המעתיק] וכעין זה כתב בספר שבט מוסר, עיין בפנים הספר פרק?] ואין ראוי שתהיה השגחת אלקינו יתברך דבקה עמהם. וגם זה מדרך המשפט האמיתי הוא. ומלך המשפט יזכה אותנו לראות בכנין בית קדשנו במהרה בימינו אמן. נאם הצעיר יושב ירושלים עיר הקודש תוב"ב נכאה לבב. כי יראה חרבות בית מקדשה סביב.

לוי בכמה"ר יעקב ׳ חביב ז"ל.
[נ.ב. ועיין בשו"ת בנימין זאב סימן ש"ג, שמחויב להוכיח בין שוגג ובין במזיד אפילו אם ברור לו שלא יקבלו, ואם לא הוכיח עבר על מצוה עשה של הוכיח תוכיח, ויקבל עונשו על זה, עיי"ש. וכעת בא לידי שו"ת מהר"ם שיק ועיין שם בסימן או"ח ש"ג ותראה נפלאות].

נשיא מועצת גדולי התורה, הגאון הצדיק, האדמו"ר, המשפיע, מנהיג ברסלב וכו': אינני מכיר את הספרים שהזכרתם כאן.

בית דין: לא נתקבל בבית דין, ואתה חייב על האסונות של כל עם ישראל, ראה הספרים ששלח לך האדמו"ר מהאלמין.

שאפשר שאינם יודעים בגנות הדבר ולכן עושים; ואם יודעים ועושים - אל תהיה ממחזיקים. (שבר מוסר פרק ט"ז).

מד. שכר מי שבידו למחות ומוחה. כל מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחריו כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל).

מה. אפילו אם הוא מסופק אם ישמעו בקולו כשמוחה על עוברי עבירה - ג"כ נענש מטעם ערבות אם לא מיחה. בשו"ת מהרלב"ח (תשובה ע"ז) בפירוש מאמר לרבותינו ז"ל "שכל ישראל ערבים זה לזה". וז"ל: ועל ענין פירוש מה שאמרו רבותינו ז"ל שכל ישראל ערבים זה לזה כבר מהמאמר שכתבתי למעלה מבואר האמת כי זהו דוק' במי שיש בידו למחות ואינו מוחה שכשהוא רואה לאחד עובר עבירה ויש בידו למחות ואינו מחוה הוא נענש על אותו מוחה עון, ושורת הדין כן נותנת, ולא לבד נענש מי שיכול למחות ואינו מוחה, אלא אפילו מי שיש לו ספק אם ישמעו בקולו כשמוחה בידם או לא נענש, אם אינו מוחה לראות, אם יוכל למחות. וכן אמרו ז"ל בשבת על פסוק "וממקדשי תחלו". אבל כשודאי אינו יכול למחות אינו נענש על עון אחרים, וכל שאינו נענש על הנסתרות ואף על פי שבסנהדרין פרק נגמר הדין חלקו רבותינו ז"ל בדבר הזה ויש מי שאומר שם, שאחר שעברו ישראל את הירדן נענשו על הנסתר'. וראיתו מעכץ. נרא' שמסקנ' התלמוד שלא כדעתו אלא